

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka a soudců JUDr. Bc. Kryštofa Horna a Mgr. Ing. Lenky Bursíkové ve věci

navrhovatele: **K. K.**
bytem X

proti
odpůrci: **město Mnichovice,**
sídlem Masarykovo náměstí 83, Mnichovice,
zastoupen advokátem JUDr. Michalem Bernardem, Ph.D.,
sídlem Klokotská 103/13, Tábor,

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – územního plánu Mnichovice – schváleného usnesením Zastupitelstva města Mnichovice ze dne 24. 9. 2018, č. 18-07-003,

takto:

I. Řízení se zastavuje.

II. Navrhovatel je povinen zaplatit odpůrci na náhradě nákladů řízení částku 22 375,12 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce JUDr. Michala Bernarda, Ph.D., advokáta.

Vymezení věci

1. Návrhem podle § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), se navrhovatel domáhal zrušení části opatření obecné povahy – územního plánu Mnichovice – vydaného usnesením Zastupitelstva města Mnichovice ze dne 24. 9. 2018, č. 18-07-003 (dále jen „územní plán“ nebo „opatření obecné povahy“), a to v rozsahu pozemků p. č. st. XA a XB (z něj byly následně odděleny pozemky p. č. XC a XD) v katastrálním území X.
2. Soud rozsudkem ze dne 25. 11. 2020, č. j. 55 A 84/2019-84 (dále jen „předchozí rozsudek“), návrhu částečně vyhověl a část napadeného opatření obecné povahy zrušil, avšak pouze ve vztahu k pozemkům p. č. XB a XD, neboť v průběhu řízení zjistil, že navrhovatel pozbyl vlastnické právo k pozemkům p. č. st. XA a XC (viz bod 20 předchozího rozsudku).
3. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 31. 1. 2023, č. j. 7 As 376/2020-40, předchozí rozsudek soudu ke kasační stížnosti odpůrce zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
4. Soud po vrácení spisu zjistil, že navrhovatel zcizil rovněž pozemek p. č. XB a nadále je vlastníkem pouze pozemku p. č. XD (zahrada o evidované výměře 136 m²). V této souvislosti navrhovatele poučil o tom, že v důsledku pozbytí vlastnického práva k pozemku p. č. XB přestal být věcně legitimován ve vztahu k té části návrhu na zrušení opatření obecné povahy, v níž se domáhal zrušení opatření obecné povahy v rozsahu tohoto pozemku. Poučil jej též o tom, že nepříznivý následek v podobě částečného zamítnutí návrhu může odvrátit tím, že buď

vezme podaný návrh zčásti zpět v rozsahu pozemku p. č. XB, nebo v tomto rozsahu navrhne, aby do řízení vstoupili podle § 107a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), nabyvatelé vlastnického práva.

5. Dne 11. 3. 2023 bylo soudu doručeno podání, v němž navrhovatel uvádí, že na výsledku sporu již nemá zájem, nehodlá v něm pokračovat a návrh bere zpět. Soud proto podle § 47 písm. a) s. ř. s. rozhodl o zastavení řízení v celém jeho rozsahu.
6. Podle § 60 odst. 3 věty s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.
7. Soud konstatuje, že návrh nebyl vzat zpět pro pozdější chování odpůrce ani pro uspokojení navrhovatele (navrhovatel nic takového ostatně ani netvrdí). Podle citovaného ustanovení by tedy za standardních okolností při zastavení řízení neměl nikdo právo na náhradu nákladů řízení. Soud je však toho názoru, že výše uvedené pravidlo svým účelem míří na zcela jiné procesní situace. Pokud soud odmítá návrh nebo zastavuje řízení, typicky tak činí na počátku řízení, kdy náklady řízení dosud vznikly pouze na straně navrhovatele. Tento subjekt také většinou procesní důsledek v podobě odmítnutí návrhu nebo zastavení řízení způsobil. Tomu odpovídá povinnost soudu zkoumat splnění podmínek řízení a existenci případných překážek dalšího postupu již od počátku řízení tak, aby byly zjištěny dříve, než se soud obrátí na odpůrce s výzvou k vyjádření, aby nedošlo ke vzniku zbytečných nákladů řízení. Toto pravidlo je tedy zavedeno s ohledem na předpokládanou absenci nákladů odpůrce a odpovědnost navrhovatele za odmítnutí návrhu nebo zastavení řízení (srov. POTĚŠIL, L., ŠIMÍČEK, V. a kol. *Soudní řád správní: komentář*. Praha: Leges, 2014. Komentář k § 60 odst. 3 s. ř. s. Dostupné v systému ASPI). Důsledky aplikace výše citovaného pravidla zpravidla nečiní potíže, neboť na straně žalované povětšinou stojí správní orgán, který beztak nemá právo na náhradu nákladů řízení ani v případě plného procesního úspěchu. Proto by ani v případě hypoteticky komplikované věci, ve které by bylo učiněno více úkonů (mnoho podání, vícero jednání atp.), zpětvzetí žaloby – byť i učiněné těsně před vyhlášením rozsudku – většinou nezasáhlo do majetkových práv žalovaného správního orgánu, neboť pro něj je obhajoba vlastního rozhodnutí běžnou úřední činností, pro kterou má být vybaven, a náhrada nákladů řízení by mu beztak nepříslušela.
8. V projednávané věci však odpůrce nemá působnost stavebního úřadu ani úřadu územního plánování, a nedisponuje tak odborně zdatnými osobami, které by jej mohly v dané věci zastupovat. Podle judikatury [srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, bod 29] i praxe zdejšího soudu ve vztahu k odpůrci (viz např. rozhodnutí ve věcech vedených pod sp. zn. 43 A 81/2019, 43 A 86/2019, 51 A 27/2019 a 51 A 44/2019) by měl v případě zamítnutí návrhu odpůrce právo na náhradu nákladů řízení. V projednávaném řízení mu přitom vznikly nemalé náklady na obhajobu napadeného územního plánu, a to jednak v podobě zaplaceného soudního poplatku za podanou kasační stížnost, tak i na právní zastoupení advokátem.
9. Podle § 60 odst. 8 s. ř. s. jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud přiznat účastníkovi, který měl ve věci alespoň částečný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení i v těch případech, kdy tento zákon stanoví, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

10. Soud má za to, že nepřiznáním náhrady nákladů řízení by bylo zasaženo do práva odpůrce na spravedlivý proces (čl. 36 Listiny; viz náleží Ústavního soudu ze dne 9. 12. 2013, sp. zn. I. ÚS 1472/12), jeho vlastnického práva (čl. 11 Listiny) resp. jeho práva na samosprávu (čl. 100 a 101 Ústavy; viz náleží Ústavního soudu ze dne 27. 5. 2013, sp. zn. III. ÚS 1669/11), neboť v řízení před soudy v této věci důvodně vynaložil prostředky k tomu, aby uhájil napadený územní plán. Ostatně NSS ve zrušujícím rozsudku v této věci vyslovil závazný právní názor, kterým popřel důvod, pro který soud v předchozím rozsudku zčásti vyhověl podanému návrhu. Na rozdíl od navrhovatele přitom odpůrce nenese žádnou vinu na tom, že řízení muselo být zastaveno. Za dané situace proto soud shledal důvody zvláštního zřetele hodné pro analogickou aplikaci výše citovaného § 60 odst. 8 s. ř. s., kterou ostatně připustil též NSS v rozsudku ze dne 17. 12. 2020, č. j. 2 As 65/2019-36, bod 32. NSS uvedený názor vyslovil sice v kontextu odmítnutí žaloby z důvodů uplynutí účinnosti napadeného opatření obecné povahy, to však nic nemění na tom, že se vyjádřil v tom smyslu, že odmítnutí žaloby (a tedy ani zastavení řízení) nebrání analogické aplikaci § 60 odst. 8 s. ř. s., neboť je vůči § 60 odst. 3 s. ř. s. ve vztahu speciality. Ke stejnému závěru by ostatně vedla i aplikace § 146 odst. 2 o. s. ř. užitého přiměřeně na základě § 64 s. ř. s. Soud má za to, že povinnost ústavně konformního výkladu § 60 s. ř. s. vyžaduje, aby bylo za odpůrcův procesní úspěch v dané věci pokládáno i zastavení řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy, kterému se odpůrce jako jeho původce bránil, a to až do fáze po projednání věci před NSS a rozhodnutí o jeho kasační stížnosti.
11. Na možnost analogické aplikace § 60 odst. 8 s. ř. s., resp. § 146 odst. 2 o. s. ř., soud navrhovatele upozornil přípisem ze dne 23. 3. 2023. Navrhovatel se ve stanovené lhůtě nevyjádřil.
12. Soud proto odpůrci přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši 22 375,12 Kč, která je tvořena uhrazeným soudním poplatkem za podání kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč a mimosmluvní odměnou advokáta za čtyři úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí věci, vyjádření k návrhu ze dne 19. 11. 2019, účast na ústním jednání před soudem dne 20. 11. 2020 v trvání do dvou hodin a sepis kasační stížnosti ze dne 14. 11. 2020) podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d), g) a k) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), k čemuž je dále třeba přičíst čtyři režijní paušály po 300 Kč jako náhradu hotových výdajů zástupce, náhradu za promeškaný čas dle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu za 4 půlhodiny po 100 Kč a cestovné dle § 13 odst. 5 advokátního tarifu, § 157 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů a § 1 a § 4 vyhlášky č. 358/2019 Sb. ve výši 359,60 Kč odpovídající náhradě jízdních výdajů na trase Jílové u Prahy-Praha a zpět osobním automobilem Volkswagen Golf při vzdálenosti tam a zpět celkem 62 km, spotřebě v kombinovaném provozu 5,0 l benzínu na 100 km, sazbě základní náhrady 4,20 Kč/km a průměrné ceně paliva 32,00 Kč/l. Zástupce odpůrce je společníkem právnické osoby zřízené podle právních předpisů o výkonu advokacie, která je plátcem daně z přidané hodnoty, a proto odpůrci náleží dle § 57 odst. 2 s. ř. s. též náhrada této daně ve výši 3 015,52 Kč. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 22 375,12 Kč je navrhovatel povinen uhradit k rukám zástupce odpůrce podle § 149 odst. 1 o. s. ř. užitého na základě § 64 s. ř. s., a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 4. dubna 2023

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu

